

чари свирятъ съ трогателна простота край порутени кладенци нѣкакви тѣжни припѣви на кавалъ.

Щомъ напустне равнината, пѣтътъ навлиза въ планинска страна. Сега само тукъ-таме се срѣщатъ градини, лозя и маслинови горички. Колко повече се на-

влиза въ планината, толкова по-неприветлива и камениста става тя. Но ето, че най-сетне въ синята мъгла на далечината се показва три пѫти благословениятъ Йерусалимъ. Той е разположенъ доста високо върху варовити хълмове, всрѣдъ пе-чална околност. Въпрѣки това, съ думи не може да се изкажатъ чувствата, които бликватъ въ гърдите на поклонника при вида на Светия градъ.

Йерусалимъ е единъ отъ най-старитѣ и прославени градове въ свѣта. И въ Вехтия и въ Новия заветъ

той е ималъ голѣмо значение. Тукъ сѫ проповѣдвали старитѣ пророци. Тукъ е проповѣдавалъ и умрѣлъ нашиятъ Спасителъ Исусъ Христосъ. Въ миналото градътъ безброй пѫти е билъ разрушаванъ, съгражданъ и пакъ разрушаванъ. При все това, той никога не се е отмѣстялъ отъ шестѣхъ хълма, които и сега му служатъ за подножие.

Днешниятъ Йерусалимъ е раздѣленъ на две части: старъ и новъ градъ. Стариятъ градъ е прорѣзанъ съ тѣсни и криви улички, постлани съ едри камъни и за-сѣнчени отъ издадени балкони. Много отъ улиците при-

Жена отъ Йерусалимъ.